

Horváth Róbert – Erasmus beszámoló

A 2025-ös év januárjában lehetőségem nyílt Párizs gyönyörű városába, ahol betekintést francia cirkuszfesztiválok egyikébe, a Festival du Cirque de Massy-be. Ez évben a 31.-ik fesztivál megrendezésre, mely már sugallja is a fesztivál hiszen a több mint 30 évre visszatekinthető múlt, jelzés értékű.

ellátogatni nyerhettünk a International került színvonalát, számomra

Megérkezésünk napján el is látogattunk a cirkuszi sátorba, ahol a fesztivál főpróbájába nyerhettünk betekintést. A sátor maga, Massy-ban, Párizs külvárosában székelt, nem messze a főúttól és egy hangulatos parktól. A sátor tartószerkezete is egy számomra eddig ismeretlen technikával rendelkezett, hiszen nem mast-okkal feszítették ki a sátorszerkezetet, hanem egy külső acélvázon rögzítették azt. A sátor maga körülbelül 2500 ember befogadására alkalmas, amelyet láthatóan meg is töltöttek.

megemlítem ezt, mert megérkezésünkkor derült ki, az elcsúszott mondatokból, miszerint az

egész fesztivált egyetlen nap alatt próbálták le. Másnap pedig már megtörtént az első, éles előadás közönség előtt. Ez számunkra is iránymutatónak kell legyen a jövőre nézve. Az a fajta összhang, ami a rendező, az artisták, a háttérben tevékenykedők és a zenekar között működik, az szinte példa nélküli.

A fesztivál konferansziéje, vagy ahogy a franciák hívják, Monsieur Loyal, Pierre-Marie Charpentier volt segítségünkre, hogy betekintést nyerhessünk a fesztivál kulisszái mögé. Erre sajnos a próba estjén tömegközlekedési okok miatt nem került sor.

Egy pár nappal később végre mi is megtekinthettük ezt a világszínvonalú produkciófüzért. A világ több országából, több kiváló artistaprodukciót láthattunk, melyeket joggal lehet a megszokott cirkuszi „világszám-világszenzáció” frázissal illetni.

A fesztivál föllépői között összesen 2 csoport volt, a Troupe Mustafa Danguir és a Troupe Cheban, melyek közül az előbbi két elképesztő számmal érkezett, egy dupla halálkerék, illetve egy magasdrót csoportszámmal.

Rajtuk kívül az összes többi szám, valamilyen aspektusból szemlélve egyedi volt. Személyes kedvencem a francia származású artista, Julot Cousins, aki mindamelllett, hogy egy kiváló, komis, hullahopp számot csinált egy 8 méter magas rúd tetején, külön megtapsolta és megköszönte a közreműködést a zenekarnak és minden dolgozónak, Mindemelllett az úr júliusban ünnepelte 60.-ik születésnapját.

Az „A” és a „B” műsor között sikeresen beszélni tudtunk Pierre-Marie-val. Megtudtuk a fesztivál összeállításának menetét, szövegírásának metódusait, tippeket osztott meg velünk a

szakmával kapcsolatban, illetve megnézhattuk egy vándorcirkusz backstage-ét.

Hazautazásunk előestéjén megtekinthettük a Cirque d’Hiver Bouglione téli műsorát, melyben fölléptek a Baross Imre Artistaképző Akadémia növendékei, a Furious Five hand-to-hand dobócsoporthoz is, nem kevés sikerrel. Párizs kőcirkusza ugyan nem rendelkezik olyan erős artistaprodukciókkal, mint a fesztivál, ellenben nem is érdemes összehasonlítani a két igen nívós cirkuszt.

Természetesen Párizs csodálatos városát is megtekintettük az ott eltöltött pár napban. Az Eiffel toronytól a Versailles-i kastélyig, a Louvre-tól a Notre Dame-ig minden megért egy misét. Ugyan időhiány miatt, de mégiscsak sikerült végig szaladni a Musée d’Orsay csodálatos impresszionista részlegén Vincent van Gogh, Paul Gauguin és Claude Monet káprázatos festményei mellett. Rodin szobrai pedig helyettesíthetetlen ámulattal vizsgáltam. Külön kívánságom volt ellátogatni a Père-Lachaise temetőbe, ahol a legnagyobb nevek sírja

előtt elmélkedtem irodalmon és festészen, zenén és filozófián, valamint a családi kripták tiszteletteljességén.

Összesítve tehát Párizs nem méltatlanul az európai kultúra bölcsője. Egy város, ahol mindig talál csodát az ember, ahol a Szajna is dalolva folyik át a városon és ahová az ember, ha eljut egyszer, meg többször vissza akar majd térni.